

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (neljäs jaosto)

24 päivänä maaliskuuta 2011 *

Asiassa T-36/10,

Internationaler Hilfsfonds e.V., kotipaikka Rosbach (Saksa), edustajanaan aluksi asianajaja H. Kaltenecker, sittemmin asianajaja R. Böhm ja lopuksi asianajaja H. Kaltenecker,

kantajana,

jota tukee

Tanskan kuningaskunta, asiamiehinään aluksi B. Weis Fogh ja V. Pasternak Jørgensen, sittemmin Pasternak Jørgensen, C. Vang ja S. Juul Jørgensen,

väliintulijana,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

vastaan

Euroopan komissio, asiamiehinään P. Costa de Oliveira ja T. Scharf,

vastaajana,

jossa vaaditaan kumoamaan komission 9.10.2009 ja 1.12.2009 tekemät päätökset, joilla hylättiin Internationaler Hilfsfondsin hakemus kaikkiin sopimukseen LIEN 97-2011 liittyviin asiakirjoihin tutustumisesta,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja I. Pelikánová sekä tuomarit K. Jürimäe (esittelevä tuomari) ja M. van der Woude,

kirjaaja: E. Coulon,

on antanut seuraavan

määräyksen

Asiaa koskevat oikeussäännöt

- 1 Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, s. 43) 7 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Asiakirjoihin tutustumista koskevat hakemukset käsitellään välittömästi. – –

2. Jos hakemus hylätään kokonaan tai osittain, hakija voi viidentoista työpäivän kuluessa siitä, kun hän on vastaanottanut toimielimen vastauksen, tehdä uudistetun hakemuksen ja pyytää toimielintä tarkistamaan kantaansa.”

- 2 Asetuksen 8 artiklassa, jonka otsikkona on ”Uudistettujen hakemusten käsittely”, säädetään seuraavaa:

”1. Uudistetut hakemukset käsitellään välittömästi. Viidentoista työpäivän kuluessa hakemuksen kirjaamisesta toimielin joko päättää antaa pyydetyn asiakirjan tutustut-

tavaksi ja antaa asiakirjan tutustuttavaksi 10 artiklan mukaisesti tässä määräajassa tai ilmoittaa kirjallisesti, mistä syystä hakemus on hylätty kokonaan tai osittain. Jos toimielin kieltäytyy antamasta asiakirjaa kokonaan tai osittain tutustuttavaksi, se ilmoittaa hakijalle tämän käytettävissä olevista oikeussuojakeinoista, toisin sanoen mahdollisuudesta nostaa asiasta kanne toimieliintä vastaan tuomioistuimessa ja/tai kannella oikeusasiamiehelle [SEUT 263] ja [SEUT 228] artiklassa määrättyjen edellytysten mukaisesti.

2. Poikkeuksellisesti esimerkiksi silloin, kun hakemus koskee erittäin pitkää asiakirjaa tai erittäin suurta määrää asiakirjoja, 1 kohdassa säädettyä määräaikaa voidaan jatkaa viidellätoista työpäivällä edellyttäen, että hakijalle ilmoitetaan tästä ennakolta ja että lykkäys perustellaan yksityiskohtaisesti.

3. Jos toimielin ei anna vastausta asetetussa määräajassa, hakemus katsotaan hylätyksi, ja hakija voi nostaa kanteen toimieliintä vastaan tuomioistuimessa ja/tai kannella oikeusasiamiehelle [Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen] asianomaisten määräysten mukaisesti.”

Tosiseikat

- 3 Kantaja Internationaler Hilfsfonds e.V. on Saksan oikeuden mukaan perustettu kansalaisjärjestö, joka toimii humanitäärisen avun alalla. Se allekirjoitti 28.4.1998 Euroopan yhteisöjen komission kanssa sopimuksen LIEN 97-2011 (jäljempänä sopimus) sen Kazakstanissa järjestämien lääketieteellisten avustushelmien yhteisrahoitusta varten.

- 4 Komissio irtisanoi yksipuolisesti 1.10.1999 kyseisen sopimuksen ja ilmoitti 6.8.2001 kantajalle irtisanomisen johdosta tekemästään päätöksestä periä takaisin eräs kantajalle sopimusta täytettäessä maksettu summa.
- 5 Kantaja esitti 9.3.2002 komissiolle hakemuksen sopimusta koskeviin asiakirjoihin tutustumisesta. Komissio hyväksyi hakemuksen vain osittain, joten kantaja pyysi 11.7.2002 päivätyllä komission puheenjohtajalle osoittamallaan kirjeellä saada tutustua kaikkiin sopimusta koskeviin asiakirjoihin. Kantaja ei saanut pyyntöönsä sitä tyydyttävää vastausta, joten se teki Euroopan oikeusasiamiehelle kantelun, joka kirjattiin asianumerolla 1874/2003/GG ja jossa se ilmoitti komission evänneen siltä oikeuden tutustua kaikkiin sopimusta koskeviin asiakirjoihin.
- 6 Oikeusasiamies lähetti komissiolle 15.7.2004 päivätyn suositusluonnoksen, minkä jälkeen komissio lähetti 12. ja 21.10.2004 oikeusasiamiehelle yksityiskohtaisen lausunnon. Tämän jälkeen oikeusasiamies teki 14.12.2004 lopullisen päätöksen, jossa se totesi kriittisessä huomautuksessaan, että se, ettei komissio ollut esittänyt päteviä syitä kieltäymiselleen useiden sopimusta koskevien asiakirjojen antamisesta kantajan tutustuttavaksi, on hallinnollinen epäkohta.
- 7 Kantaja lähetti 22.12.2004 komission puheenjohtajalle uuden hakemuksen, jossa se pyysi oikeusasiamiehen 14.12.2004 tekemän lopullisen päätöksen päätelmiin tukeutuen saada tutustua kaikkiin sopimusta koskeviin asiakirjoihin. Komissio vastasi tähän hakemukseen 14.2.2005 päivätyllä kirjeellä, jossa se päätti evätä kantajalta mahdollisuuden tutustua muihin asiakirjoihin kuin niihin, joihin tämä oli tähän mennessä jo saanut tutustua.

- 8 Kantaja nosti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 11.4.2005 toimittamallaan kannekirjelmällä komission 14.2.2005 tekemästä päätöksestä kumoamiskanteen, joka kirjattiin asianumerolla T-141/05. Komissio esitti oikeudenkäyntiväitteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklan 1 kohdan perusteella, minkä jälkeen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin jätti kantajan kanteen tutkimatta asiassa T-141/05, Internationaler Hilfsfonds vastaan komissio, 5.6.2008 antamallaan tuomiolla (ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).
- 9 Kantaja valitti tuomiosta unionin tuomioistuimen perussäännön 56 artiklan perusteella. Asiassa C-362/08 P, Internationaler Hilfsfonds vastaan komissio, 26.1.2010 antamallaan tuomiolla (Kok., s. I-669) unionin tuomioistuin kumosi edellä mainitun asiassa Internationaler Hilfsfonds vastaan komissio 5.6.2008 annetun tuomion, hylkäsi komission ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esittämän oikeudenkäyntiväitteen ja palautti asian unionin yleiseen tuomioistuimeen, jotta se ratkaisee kantajan vaatimukset, jotka koskevat kyseisiin asiakirjoihin tutustumisesta 14.2.2005 tehdyn komission hylkäävän päätöksen kumoamista. Unionin yleiseen tuomioistuimeen palautettu asia, jonka viitenumero on nyt T-141/05 RENV, on yhä vireillä.
- 10 Kantaja teki 28. ja 31.8.2009 päivätyillä kirjeillä uuden hakemuksen kaikkiin sopimusta koskeviin asiakirjoihin tutustumisesta.
- 11 Komissio vastasi 9.10.2009 päivätyllä kirjeellä tähän uuteen hakemukseen, joka koski kaikkiin sopimusta koskeviin asiakirjoihin tutustumista, ja täsmesi, että koska sen 22.12.2004 tekemästä päätöksestä, joka koski kantajan hakemusta kaikkiin asiakirja-aineiston asiakirjoihin tutustumisesta ja joka on kanteen kohteena asiassa T-141/05, oli kulunut jo huomattavasti aikaa, se oli tutkinut uudelleen kaikki kyseessä olevan aineiston asiakirjat, joita ei ollut toimitettu kantajalle, ja päättänyt tämän tutkimuksen perusteella antaa kantajan tutustua useampiin asiakirjoihin, muttei kuitenkaan kaikkiin niistä.

- 12 Kantaja teki 15.10.2009 päivätyllä kirjeellä, joka kirjattiin saapuneeksi komissioon 19.10.2009, hakemuksen, jossa se pyysi komissiota tarkistamaan 9.10.2009 antamaan vastausta, joka koski 28. ja 31.8.2009 päivättyihin kirjeisiin sisältynyttä kantajan uutta hakemusta kaikkiin sopimusta koskeviin asiakirjoihin tutustumisesta.
- 13 Komissio pidensi 10.11.2009 määräaika, jossa sen oli annettava vastaus kantajan 15.10.2009 tekemään hakemukseen, siten että tämä määräaika päättyi 1.12.2009.
- 14 Komissio ilmoitti 1.12.2009 päivätyllä kirjeellä, joka saapui kantajalle 2.12.2009, ensinnäkin, että kantajan 15.10.2009 tekemän hakemuksen johdosta oli tutkittava yksityiskohtaisesti useita asiaankuuluvia asiakirjoja ja että asiaa koskevat keskustelut muiden yksiköiden kanssa olivat vielä kesken, joten se ei valitettavasti pystynyt antamaan kantajalle lopullista vastausta. Komissio lisäsi vielä seuraavaa:

”Asetuksen – N:o 1049/2001 8 artiklan 3 kohdan mukaisesti teillä on oikeus saattaa asia [unionin yleisen tuomioistuimen] käsiteltäväksi tai kannella oikeusasiamiehelle. Vastauskirje on kuitenkin lähes valmis, joten voitte luottaa siihen, että komissio lähettää teille pian yksityiskohtaisen vastauksen. – Päätyksestä ilmoitetaan teille mahdollisimman pian. –”

Menettely ja asianosaisten vaatimukset

- 15 Kantaja nosti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 1.2.2010 jättämällään kannekirjelmällä nyt käsiteltävän kanteen komission päätöksistä, jotka sisältyivät 9.10.2009 ja 1.12.2009 päivättyihin kirjeisiin.

- 16 Komissio toimitti 5.5.2010 unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon vastineen, joka sisälsi lausunnon antamisen raukeamista koskevan vaatimuksen ja hakemuksen prosessinhohtotoimesta.
- 17 Kantaja esitti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 20.7.2010 toimittamallaan kirjeellä työjärjestyksen 48 artiklan määräysten mukaisesti uusia perusteita ja pyrki sisällyttämään käsiteltävän kanteen ratkaisemista koskeviin perusteisiinsa perustelut, joiden väitetään olevan samankaltaisia kuin unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-111/07, Agrofert Holding vastaan komissio, 7.7.2010 antamassa tuomiossa (ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa) hyväksymät perustelut.
- 18 Unionin yleisen tuomioistuimen toisen jaoston puheenjohtaja hyväksyi 24.8.2010 antamallaan määräyksellä Tanskan kuningaskunnan väliintulijaksi tukemaan kantajan vaatimuksia.
- 19 Unionin yleinen tuomioistuin kehotti pääasian asianosaisille ja muille osapuolille lähettämässään tietopyynnössä niitä esittämään sille mahdolliset huomautuksensa ja mahdolliset päätelmänsä yhdistetyissä asioissa T-355/04 ja T-446/04, Co-Frutta vastaan komissio, 19.1.2010 annetun tuomion (Kok., s. II-1) perusteluista ja tuomiolauselmaista siltä osin kuin on kyse kantajan oikeussuojan tarpeesta 29.4.2010 tehdyn päätöksen ja asiassa T-300/10 nostetun kanteen johdosta. Asianosaiset vastasivat niille asetetussa määräajassa.
- 20 Kantaja väitti 14.10.2010 päivätyllä kirjeellä esittämässään vastauksessa, että sillä on edelleen oikeussuojan tarve käsiteltävässä asiassa ja että vaikka unionin yleinen tuomioistuin päättäisi toisin, sen olisi käsiteltävän asian olosuhteiden perusteella veloitettava komissio vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja kantajan oikeudenkäyntikuista.

- 21 Komissio väitti 14.10.2010 päivätyllä kirjeellä esittämässään vastauksessa erityisesti, että koska kantaja on nostanut kumoamiskanteen 29.4.2010 tehdystä päätöksestä, sillä ei enää ole oikeussuojan tarvetta käsiteltävässä asiassa.
- 22 Tanskan kuningaskunta ilmoitti 15.10.2010 päivätyllä kirjeellä esittämässään vastauksessa, ettei se halua esittää huomautuksia kantajan oikeussuojan tarpeesta.
- 23 Kantaja, jota Tanskan kuningaskunta tukee, vaatii unionin yleistä tuomioistuinta
 - kumoamaan komission 9.10.2009 ja 1.12.2009 tekemät päätökset ”siltä osin kuin niissä evätään oikeus tutustua asiakirjoihin, joiden sisällöstä ei ole annettu tietoja” ja jotka liittyvät sopimukseen
 - velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 24 Komissio vaatii unionin yleistä tuomioistuinta
 - jättämään kanteen tutkimatta

- jos se katsoo, että kanne on nostettu implisiittisestä hylkäävästä päätöksestä, hylkäämään kanteen sillä perusteella, että se on vailla kohdetta

- velvoittamaan kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

- ²⁵ Aluksi on todettava puhtaasti tosiseikkoja koskevasta asiayhteydestä, jossa kantajan käsiteltävässä asiassa riitauttamat kaksi päätöstä on tehty, että asianosaisten välillä on riidatonta, että 9.10.2009 päivätty kirje on osoitettu kantajalle vastauksena tämän 28. ja 31.8.2009 päivättyihin kirjeisiin sisältyvään uuteen hakemukseen, joka koskee tutustumista kaikkiin sopimusta koskeviin asiakirjoihin. Riidatonta on myös, että 1.12.2009 päivätty kirje on osoitettu kantajalle tämän 15.10.2009 lähettämän hakemuksen johdosta.
- ²⁶ Kuten kantaja itse nimenomaisesti väitti kannekirjelmässä, eikä komissio ole tätä väitettä kiistänyt, on lisäksi todettava, että yhtäältä kantajan 28. ja 31.8.2009 päivätty kirjeet oli osoitettu komissiolle asetuksen N:o 1049/2001 7 artiklan mukaisesti, joten niitä on yhdessä pidettävä tässä artiklassa tarkoitettuna ”alkuperäisenä hakemuksena” (jäljempänä alkuperäinen hakemus), ja että toisaalta kantajan 15.10.2009 päivätty kirje oli osoitettu komissiolle tämän asetuksen 8 artiklan mukaisesti, joten sitä on pidettävä tässä artiklassa tarkoitettuna ”uudistettuna hakemuksena” (jäljempänä uudistettu hakemus).

- 27 Edellä esitetyn perusteella on ensiksi selvitettävä yhtäältä, voidaanko komission 9.10.2010 päivätyyn kirjeeseen sisältyvää päätöstä koskevat kantajan kumoamisvaatimukset ottaa tutkittavaksi, ja toisaalta, onko kantajalla edelleen oikeussuojan tarve 1.12.2009 päivätyyn kirjeeseen sisältyvästä komission päätöksestä esitettämiensä kumoamisvaatimusten osalta.

Komission 9.10.2009 tekemästä päätöksestä esitettyjen vaatimusten tutkittavaksi ottaminen

- 28 Työjärjestyksen 111 artiklassa määrätään, että jos kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat, unionin yleinen tuomioistuin voi jatkamatta asian käsittelyä ratkaista asian perustellulla määräyksellä.
- 29 Käsiteltävässä asiassa unionin yleinen tuomioistuin katsoo tuntevansa asian riittävästi asiakirjojen perusteella ja päättää mainitun artiklan mukaisesti antaa ratkaisun komission 9.10.2009 tekemästä päätöksestä esitettyjen vaatimusten tutkittavaksi ottamisesta asian käsittelyä jatkamatta.
- 30 SEUT 263 artiklan kuudennen kohdan mukaan kumoamiskanne on pantava vireille kahden kuukauden kuluessa riidanalaisen säädöksen julkaisemisesta tai siitä, kun se on annettu kantajalle tiedoksi, taikka jollei säädöstä ole julkaistu tai annettu tiedoksi, kahden kuukauden kuluessa siitä, kun kantaja on saanut siitä tiedon. Työjärjestyksen 102 artiklan 2 kohdan määräysten mukaan tätä määräaika on pidennettävä pitkien etäisyyksien vuoksi kymmenellä päivällä.
- 31 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan mainittu kanteen nostamisen määräaika on ehdoton, koska se on asetettu oikeudellisten tilanteiden selkeyden ja varmuuden

takaamiseksi sekä syrjinnän ja mielivaltaisen kohtelun välttämiseksi oikeudenhoidossa, ja unionin tuomioistuinten on viran puolesta tutkittava, onko sitä noudatettu (asia C-246/95, Coen, tuomio 23.1.1997, Kok., s. I-403, 21 kohta ja yhdistetyt asiat T-121/96 ja T-151/96, Mutual Aid Administration Services v. komissio, tuomio 18.9.1997, Kok., s. II-1355, 38 ja 39 kohta).

- 32 Käsiteltävässä asiassa on riidatonta, että kantaja pyysi 15.10.2010 tekemässään uudistetussa hakemuksessa komissiota tarkistamaan vastaustaan, jonka se oli antanut 9.10.2009 päivätyllä kirjeellään kantajan uuteen hakemukseen. Ilman, että olisi tarpeen määrittää tarkkaa päivämäärää, jona 9.10.2009 päivätty kirje annettiin kantajalle tiedoksi tai jona tämä sai siitä tiedon, on näin ollen katsottava, että tiedoksi antaminen tai tiedon saaminen on selvästi tapahtunut viimeistään 15.10.2010, jolloin kantaja laati uudistetun hakemuksensa.
- 33 Kantaja ole myöskään osoittanut sellaista ennalta arvaamatonta seikkaa tai ylivoimaista estettä, jonka perusteella kyseisestä määräajasta voitaisiin poiketa unionin tuomioistuimen perussäännön, jota sovelletaan sen 53 artiklan nojalla unionin yleisessä tuomioistuimessa käytävissä menettelyissä, 45 artiklan toisen kohdan nojalla, eikä edes vedonnut niihin.
- 34 Edellä esitetyn perusteella kanteen nostamisen kahden kuukauden määräaika on alkanut kulua työjärjestyksen 101 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaan viimeistään 16.10.2009 eli sitä päivää seuraavana päivänä, jolloin kantajalle viimeistään annettiin tiedoksi tai hän sai tietoonsa komission 9.10.2009 päivätyn kirjeen. Tämä määräaika päättyi siten viimeistään 29.12.2009, kun otetaan huomioon pitkiä etäisyyksiä koskeva kymmenen päivän pituinen määräajan pidennys sekä työjärjestyksen 101 artiklan 2 kohdan mukainen määräajan pidennys siinä tapauksessa, että määräaika päättyy lauantaina, sunnuntaina tai virallisena vapaapäivänä, eli vähintään kuukausi ja kolme päivää ennen kuin käsiteltävä kanne nostettiin 1.2.2010 komission 9.10.2009 tekemästä päätöksestä.

- 35 Tästä seuraa, että käsiteltävä kanne on, siltä osin kuin siinä vaaditaan kumoamaan 9.10.2009 päivättyyn kirjeeseen sisältyvä päätös, katsottava myöhästyneeksi ja siten jätettävä tutkimatta ilman, että on tarpeen tutkia muita komission esittämiä oikeudenkäyntiväitteitä.

Kantajan oikeussuojan tarve siltä osin kuin kyse on sen komission 1.12.2009 tekemästä päätöksestä esittämistä vaatimuksista

Komission 1.12.2009 tekemästä päätöksestä esitettyjen vaatimusten kohde

- 36 Asianosaiset ovat eri mieltä siitä, kohdistuvatko komission 1.12.2009 tekemästä päätöksestä esitetyt vaatimukset itse asiassa uudistetusta hakemuksesta tehtyyn implisiittiseen hylkäämispäätökseen (jäljempänä implisiittinen hylkäämispäätös).
- 37 Unionin yleinen tuomioistuin toteaa tästä ensinnäkin, että käsiteltävässä asiassa komissio ilmoitti 1.12.2009 päivätyllä kirjeellään kantajalle, ettei se pystyisi antamaan vastausta uudistettuun hakemukseen määräajassa. Komissio ilmoitti tässä kirjeessä kantajalle myös, että tällä oli asetuksen N:o 1049/2001 8 artiklan 3 kohdan säännösten mukaisesti oikeus saattaa asia unionin yleisen tuomioistuimen käsiteltäväksi tai kannella siitä oikeusasiamiehelle. Komission 1.12.2009 päivätyn kirjeen sanamuodon perusteella on näin ollen katsottava, että komissio paitsi katsoi aiheelliseksi todeta itse, ettei se pysty antamaan vastausta uudistettuun hakemukseen sille asetetussa, pidennetyssä määräajassa, myös muistutti kantajaa asetuksen N:o 1049/2001 8 artiklan 3 kohdan säännösten nojalla tämän käytettävissä olevista oikeussuojakeinoista

siinä tapauksessa, että toimielin ei anna vastausta uudistettuun hakemukseen. Näin ollen on todettava, kuten kantajakin huomautti vastineessaan, että komissio tyytyi 1.12.2009 päivätyssä kirjeessään lähinnä myöntämään, ettei se pystynyt antamaan vastausta uudistettuun hakemukseen ja että vastauksen puuttumisen vuoksi voitiin turvautua oikeussuojakeinoihin, minkä lisäksi se ilmoitti kantajalle toissijaisesti, että tämä voisi ”luottaa siihen, että komissio lähettää [sille] pian yksityiskohtaisen vastauksen”.

- 38 Unionin yleinen tuomioistuin muistuttaa toiseksi, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan on lähtökohtaisesti niin, että sekä unionin tuomioistuin että unionin yleinen tuomioistuin katsovat, että pelkkää toimielimen hiljaisuutta ei voida rinnastaa implisiittiseen päätökseen, ellei olemassa ole nimenomaisia säännöksiä, joissa säädettäisiin määräajasta, jonka päätyessä toimielimen, jonka kannanottoa on pyydetty, implisiittisen päätöksen on katsottava syntyneen, ja joissa määriteltäisiin tämän päätöksen sisältö, koska muussa tapauksessa vaarannettaisiin Euroopan unionin toiminnasta tehdyllä sopimuksella käyttöön otettu oikeussuojakeinojärjestelmä (asia C-123/03 P, komissio v. Greencore, tuomio 9.12.2004, Kok., s. I-11647, 45 kohta; yhdistetyt asiat T-189/95, T-39/96 ja T-123/96, SGA v. komissio, tuomio 13.12.1999, Kok., s. II-3587, 27 kohta; yhdistetyt asiat T-190/95 ja T-45/96, Sodima v. komissio, tuomio 13.12.1999, Kok., s. II-3617, 32 kohta ja asia T-437/05, Brink’s Security Luxembourg v. komissio, tuomio 9.9.2009, Kok., s. II-3233, 55 kohta).
- 39 Asetuksen N:o 1049/2001 8 artiklan 3 kohdan säännöksistä ilmenee kuitenkin, että lainsäätäjä on katsonut, että jos toimielin ei anna vastausta asetuksen 8 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettulle uudistettujen hakemusten käsittelylle asetetussa määräajassa, hakemus katsotaan hylätyksi.
- 40 Näin ollen on katsottava, että asetuksen N:o 1049/2001 8 artiklan 3 kohdan säännöksissä yhtäältä säädetään nimenomaisesti määräajasta, jonka päätyessä, jos uudistetun hakemuksen johdosta ei ole tehty päätöstä, kyseessä olevan toimielimen katsotaan

tehneen implisiittisen päätöksen, ja toisaalta määritellään tämän päätöksen sisältö eli se, että päätös on hylkäävä.

- 41 Unionin yleinen tuomioistuin muistuttaa kolmanneksi, että lainsäätäjä on asetuksen N:o 1049/2001 8 artiklan 3 kohdassa nimenomaisesti säätänyt, että hakija voi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen määräysten mukaisesti hakea muutosta tähän implisiittiseen hylkäämispäätökseen.
- 42 Edellä 38 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaisesti on siis todettava, että se, että toimielin ei anna vastausta uudistettuun hakemukseen, on rinnastettava implisiittiseen hylkäämispäätökseen, johon voidaan hakea muutosta SEUT 263 artiklan määräysten mukaisesti.
- 43 Edellä esitetyn perusteella unionin yleinen tuomioistuin toteaa, että komission 1.12.2009 tekemästä päätöksestä esitetyt kumoamisvaatimukset on tulkittava niin, että niillä pyritään kumoamaan implisiittinen hylkäämispäätös, joka johtui siitä, ettei komissio ollut antanut vastausta uudistettuun hakemukseen, kuten se itse myönsi kyseessä olevassa kirjeessä.

Kantajan oikeussuojan tarve siltä osin kuin kyse on sen implisiittisestä hylkäämispäätöksestä esittämistä kumoamisvaatimuksista

- 44 Unionin yleinen tuomioistuin voi työjärjestyksen 113 artiklan nojalla milloin tahansa omasta aloitteestaan, asianosaisia kuultuaan ratkaista, onko asia jätettävä tutkimatta ehdottoman prosessinedellytyksen puuttumisen vuoksi. Unionin yleinen tuomioistuin katsoo tuntevansa käsiteltävän asian riittävästi asianosaisten kirjallisen käsittelyn aikana esittämien asiakirjojen ja selitysten perusteella, joten suullinen käsittely ei ole tarpeen.

- 45 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan oikeussuojan tarpeen puuttuminen muodostaa ehdottoman prosessinedellytyksen, jonka unionin tuomioistuimet voivat tutkia viran puolesta (ks. asia T-310/00, MCI v. komissio, tuomio 28.9.2004, Kok., s. II-3253, 45 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 46 Tältä osin on muistettava, että kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä on arvioitava – paitsi sen erillisen kysymyksen osalta, onko oikeussuojan tarve päättynyt – kanteen nostamishetken kannalta (ks. asia T-131/99, Shaw ja Falla v. komissio, tuomio 21.3.2002, Kok., s. II-2023, 29 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Hyvän oikeudenhoidon vuoksi tämä toteamus, joka liittyy siihen hetkeen, jonka kannalta kanteen tutkittavaksi ottamista arvioidaan, ei kuitenkaan voisi estää unionin yleistä tuomioistuinta katsomasta, että kanteesta ei ole tarpeen lausua enää silloin, kun kantaja, jolla aluksi oli oikeussuojan tarve, on menettänyt kokonaan henkilökohtaisen intressin riidanalaisen päätöksen kumoamiseen kyseisen kanteen nostamisen jälkeen tapahtuneen seikan vuoksi. Jotta kantaja nimittäin voisi ajaa kannetta, jolla pyritään päätöksen kumoamiseen, hänellä täytyy edelleen olla henkilökohtainen intressi saada riidanalainen päätös kumotuksi (ks. asia T-28/02, First Data ym. v. komissio, määräys 17.10.2005, Kok., s. II-4119, 36 ja 37 kohta ja asia T-301/01, Alitalia v. komissio, tuomio 9.7.2008, Kok., s. II-1753, 37 kohta), sillä jos kantajan oikeussuojan tarve katoaa menettelyn aikana, unionin yleisen tuomioistuimen pääasian osalta antama ratkaisu ei voi tuottaa kantajalle hyötyä (asia C-362/05 P, Wunenburger v. komissio, tuomio 7.6.2007, Kok., s. I-4333, 43 kohta ja edellä 19 kohdassa mainitut yhdistetyt asiat Co-Frutta v. komissio, 44 kohta).
- 47 Käsiteltävässä asiassa asianosaisten välillä on riidatonta, että käsiteltävän kanteen nostamishetkellä kantaja oli saanut uudistettuun hakemukseensa vastauksena ai-noastaan 1.12.2009 päivätyn kirjeen, jossa komissio ilmoitti tälle lähinnä implisiittisestä hylkäämispäätöksestä. Kantajalla oli siten tuolla hetkellä oikeussuojan tarve, ja kanne voitiin ottaa tutkittavaksi.

- 48 Riidatonta on kuitenkin myös se, että 1.12.2009 päivätyn komission kirjeen (edellä 14 kohta) jälkeen komissio antoi 29.4.2010 päivätyllä kirjeellä nimenomaisen ja lopullisen vastauksen kantajan uudistettuun hakemukseen ja myönsi sille oikeuden tutustua joihinkin uusiin, sopimusta koskeviin asiakirja-aineiston asiakirjoihin, muttei kuitenkaan kaikkiin niistä. Kantaja kuitenkin nosti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 9.7.2010 jättämällään kannekirjelmällä kumoamiskanteen komission 29.4.2010 tekemästä päätöksestä.
- 49 Kantajan 5.7.2010 päivätyssä vastineessa esittämistä perusteluista käy lisäksi ilmi, ettei se halunnut muuttaa käsiteltävässä asiassa esittämiään kumoamisvaatimuksia komission 29.4.2010 tekemän päätöksen johdosta. Päinvastoin, kantaja nimenomaisesti ilmoitti vastineessaan unionin yleiselle tuomioistuimelle päättäneensä nostaa uuden kanteen komission 29.4.2010 tekemästä päätöksestä, minkä se tekikin 9.7.2010 SEUT 263 artiklan perusteella, kuten edellä 48 kohdassa on todettu.
- 50 Näin ollen käsiteltävästä kanteesta ei ole enää tarpeen lausua siltä osin kuin sen kohteena on implisiittinen hylkäämispäätös, sillä kantajalla ei enää ole henkilökohtaista intressiä saada kyseinen päätös kumotuksi, koska komissio teki 29.4.2010 uudistettua hakemusta koskevan päätöksen, jonka kumoamista kantaja vaatii asiassa T-300/10, Internationaler Hilfsfonds v. komissio, jonka käsittely on kesken unionin yleisessä tuomioistuimessa. Komissio on nimittäin 29.4.2010 tekemällään päätöksellä antanut nimenomaisen vastauksen uudistettuun hakemukseen, mitä kantaja ei kiistä, ja siten peruuttanut implisiittisesti implisiittisen hylkäämispäätöksen.
- 51 Edellä esitetystä johtuu, että käsiteltävä kanne on jätettävä tutkimatta siksi, että sen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat siltä osin kuin se on nostettu komission 9.10.2009 tekemästä päätöksestä, ja sen on todettava menettäneen

kohteensa siltä osin kuin se on nostettu implisiittisestä hylkäämispäätöksestä, eikä kantajan 20.7.2010 päivätyllä kirjeellä esittämän uuden kanneperusteen (edellä 17 kohta) tutkittavaksi ottamista ole tarpeen arvioida.

Oikeudenkäyntikulut

- 52 Ensiksi on muistettava, että Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Kantaja on hävinnyt asian, koska sen kumoamiskanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat siltä osin kuin se koskee komission 9.10.2009 tekemää päätöstä, joten kantaja on velvoitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut kyseessä olevaa päätöstä koskevien kumoamisvaatimusten osalta.
- 53 Tämän jälkeen on muistettava, että työjärjestyksen 87 artiklan 6 kohdassa määrätään, että jos lausunnon antaminen asiassa raukeaa, unionin yleinen tuomioistuin määrää oikeudenkäyntikuluista harkintansa mukaan.
- 54 Kun käsiteltävässä asiassa tarkastellaan sitä, että kanne on menettänyt kohteensa, koska se on nostettu implisiittisestä hylkäämispäätöksestä, on todettava yhtäältä, ettei komissio pystynyt antamaan vastausta uudistettuun hakemukseen asetuksen N:o 1049/2001 8 artiklan säännöksissä asetetussa määräajassa eli määräajan pidentämisen jälkeen 1.12.2009 mennessä, kuten se nimenomaisesti myönsi 1.12.2009 päivätyssä kirjeessä. Toisin kuin komissio ilmoitti tässä samassa kirjeessä – eli että kantaja saattoi luottaa siihen, että komissio lähettäisi tälle ”pian” yksityiskohtaisen

vastauksen – on toisaalta todettava, että uudistettu päätös tehtiin vasta 29.4.2010 eli lähes viisi kuukautta 1.12.2009 päivätyn kirjeen, jonka kantaja vastaanotti 2.12.2009, lähettämisen jälkeen ja siten yli kaksi ja puoli kuukautta sen määräajan päättymisen jälkeen, jossa kantaja voi nostaa kumoamiskanteen SEUT 263 artiklan määräysten mukaisesti riitauttaakseen uudistetusta hakemuksesta tehdyn implisiittisen hylkäämispäätöksen lainmukaisuuden, mihin kantajalla on asetuksen N:o 1049/2001 8 artiklan 3 kohdan nojalla oikeus. Unionin yleisen tuomioistuimen tehtävänä ei ole lausua siitä, oliko kantajan perusteltua nostaa uusi kanne komission 29.4.2010 tekemästä päätöksestä sen sijaan, että se olisi mukauttanut käsiteltävässä asiassa esittämiään vaatimuksia tämän päätöksen johdosta, joten unionin yleinen tuomioistuin ei voi ottaa huomioon tätä seikkaa määritessään oikeudenkäyntikuluista työjärjestyksen 87 artiklan 6 kohdan nojalla.

55 Kun otetaan huomioon käsiteltävän asian tosiseikat ja erityisesti se, että komissio ylitti selvästi sille asetuksen N:o 1049/2001 8 artiklan säännösten nojalla asetetun määräajan vastauksen antamiseksi uudistettuun hakemukseen siten, ettei kantajalla ollut muuta mahdollisuutta turvata oikeuksiaan kuin nostaa käsiteltävänä oleva kanne implisiittisestä hylkäämispäätöksestä, komissio on velvoitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja kantajan oikeudenkäyntikuluista implisiittisestä hylkäämispäätöksestä esitettyjen kumoamisvaatimusten osalta.

56 Työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla jäsenvaltiot, jotka ovat asiassa väliintulijoina, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan. Näin ollen Tanskan kuningaskunta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

- 1) Kumoamiskanne jätetään tutkimatta siltä osin kuin se koskee komission 9.10.2009 tekemää päätöstä.**
- 2) Lausunnon antaminen Internationaler Hilfsfonds e.V:n vaatimuksesta kumota Euroopan komission implisiittinen päätös, joka koskee ensiksi mainitun 15.10.2009 tekemää hakemusta saada tutustua sopimukseen LIEN 97-2011 liittyviin asiakirjoihin, raukeaa.**
- 3) Internationaler Hilfsfonds vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut kumoamisvaatimusten osalta siltä osin kuin kyseiset vaatimukset kohdistuvat komission 9.10.2009 tekemään päätökseen.**
- 4) Komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Internationaler Hilfsfondsin oikeudenkäyntikulut kumoamisvaatimusten osalta siltä osin kuin kyseiset vaatimukset kohdistuvat komission 1.12.2009 tekemään päätökseen.**

5) Tanskan kuningaskunta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Annettiin Luxemburgissa 24 päivänä maaliskuuta 2011.

E. Coulon

kirjaaja

I. Pelikánová

jaoston puheenjohtaja

